

at udtale — og det har det glædet mig at se — at der maa træffes en Omordning, en Bestemmelse om de saakaldte separate Fønds. Det var ønskeligt og heldigt, om denne Bestemmelse kunde træffes; men saalænge den ikke er truffen, kunde det maasse have været heldigt, om man herfra noget havde modificeret sine Forordninger, for mulig at kunne mødes tilsidst, naar der, som vi Alle forudsætte, kommer et Fællesudvalg tilstede, saa at det ikke skal komme til et rent og aabenbart Brud.

Bloug: Den Bebreidelse, som den sidste ærede Taler rettede mod Udvalget, ganske vist i en mild og ingenlunde fornærmende eller anstødelig Form, tror jeg ikke, Udvalget har fortjent. Jeg veed ikke, i hvilket Punkt Udvalget er gaaet ud over det, Regjeringen har foreslaaet og bestemt holdt paa. Den ærede Taler kan dog ikke som Exempel derpaa anføre Bevillingen til Folkehøjskolerne; thi Regjeringen har oprindeligt kun foreslaaet 22,000 Kr. Udvalget har foreslaaet 44,000, saa det er altsaa et Skridt til Overenskomst, som den ærede Taler maa erkjende. Hvorvidt der kunde være Anledning til at give Mere, skal jeg ikke indlade mig paa at undersøge. — Den næstfølgende Taler (N. Rasmussen) har draget en Sammenligning mellem Realskoler og Folkehøjskoler, men der maa dog lægges Mærke til een Ting, og det er, at medens Realskolerne ere undergivne Statstilfyn, ere Folkehøjskolerne uden al mulig Kontrol, og, hvorvel jeg paa ingen Maade vil tale ilde om disse Skoler, som jeg tidligere har haft Leilighed til, jeg tror med Varme, at forsvare her i Thinget, maa det dog siges, at man maa være noget forsigtig med at uddele Statens Midler til Understøttelse for Anstalter, som ikke arbeide efter nogen bestemt Plan og ikke ere undergivne et bestemt Tilfyn. Jeg tror, og det glæder mig, at den næstsidste Taler erkjendte det, at det er et imødekommende Skridt, naar der foreslaas 44,000 Kr. Jeg for mit Vedkommende skal, naar der kunde naaes en virkelig Overenskomst om andre Punkter, aldeles ikke være paaholdende i dette Punkt. Naar den sidste ærede Taler sagde, at man ikke strebte efter Overenskomst tror jeg, at det er et Forsøg paa at nærme sig, naar man har foreslaaet en nærmere Undersøgelse af de særlige Fønds for at komme til en fast Bestemmelse om deres Anvendelse; men jeg vil endelig tillade mig at gjøre opmærksom paa een Ting, og det er, at det ikke kan nytte, at der vises Tilbøjelighed til Overenskomst blot fra den ene Side, inden der er noget omhelst Legn paa, at en saadan Stemmning vil komme tilstede fra den anden Side. Naar den viser sig, er det paa Lide

at tilraade dette Thing ogsaa at lempe sig saa meget det kan, dog ikke ud over hvad der er vor bestemte og faste Overbevisning, og det vil den ærede Taler heller ikke fordre af os; men inden der viser sig en saadan Tilbøjelighed paa den anden Side, er det virkelig temmelig ønskeligt at tilraade os at gjøre Skridt til Forsoning, som maasse ikke føre til Noget og maasse blive afviste.

Scholer: Jeg har ikke udkastet nogen Bebreidelse mod Udvalget, saavidt jeg erindrer mine Ord, men jeg har talt om Moderation, og det er min faste Overbevisning, at vi bør komme dertil. Men hvem skal saa gjøre det første Skridt? Den ærede sidste Taler sagde, at det burde ske, naar der viste sig Moderation fra den anden Side; men handler den ikke fløgest, som viser Moderation først? Jeg har angaaende det Punkt, som den ærede sidste Taler omtalte, nemlig Folkehøjskolerne, sagt, at jeg slet ikke vilde indlade mig paa at udtale, hvilken Bevilling der turde være den rigtigste, enten de 44,000 eller de 66,000 Kr.; det er muligt, at de 44,000 Kr. her kunne være det Rette, men jeg har kun udtalt, at man ikke skulde være vis paa, at det var saa aldeles rigtigt. I det oprindelige Finantslovsforslag var der af Ministeriet foreslaaet det Sedvanlige: 22,000 Kr.; men nu staar der 66,000 Kr., og da er det, at jeg mener, at, naar man saaledes optager alle Punkter og stiller Skarpt overfor Skarpt, saa er der mindre Haab om en Forsoning, og det var den, jeg ønskede maatte komme tilstede, og jeg tror, at den, der fra først af viser Moderation, er stillet heldigt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning.

Forinden Afstemningen bemærkede

Formanden: Der er jo flere Poster her, som komme igjen ved Afstemningen, idet de fremkomme dels som Udgiftsposter, dels som Indtægtsposter eller ialtsald som virkende dels som Indtægtsdels som Udgiftspost. Jeg følger nu den Regel ved Afstemningen, at de tages først der, hvor de forekomme som Udgiftsposter; den Afgjørelse, der der vil blive dem tilbed, er da bestemmende for de tilsvarende Indtægtsposter. Der ved bliver det nødvendigt at afsige lidt fra den Orden, hvori de ere opførte, men det vil ikke være Andet og Mere, end at ærede Medlemmer, som ere opmærksomme ved Afstemningen, let ville komme ud over Banfærligheden.

Man gif altsaa til Afstemning, hvorved: